

בס"ד. שיחת יום ג' פ' נצבים-וילך, כ"א אלול, ה'תשכ"ז

— לעסקניות של ישיבת „תומכי תמימים” ו„בית רבקה” תחינה —

בלתי מוגה

א. חודש אלול הוא החודש האחרון של השנה החולפת. וכפי שצריכה להיות ההנהגה מצד בעלות („בעל-הבית שקייט”), עורכים בסיום השנה חשבון וסך-הכל על כל מהלך השנה, שכוונתו ותכליתו כדי להתכונן לשנה הבאה — שכל הענינים הטובים שהיו בשנה החולפת יהיו בשנה הבאה במדה טובה וחזקה יותר, ובנוגע לענינים שצריך להוסיף להבא, יערכו מלכתחילה תכניות בנוגע להוספה, בכדי שתוכל להיות במדה הכי גדולה וטובה, ובאופן מסודר, שאז מובטחת גם ההצלחה, ובמדה גדולה יותר.

וזהו התוכן הכללי של חודש אלול, שנקרא גם חודש הרחמים¹, כיון שבחודש זה נותן הקב"ה את ברכותיו המיוחדות כפי מדת הרחמים שלו — שהחשבון וההכנה יהיו בהצלחה רבה.

ובפרט בימים מח"י אלול עד ראש השנה — י"ב ימים כנגד י"ב חדשי השנה? — שמהווים במיוחד זמן מתאים לכך, שהחשבון הפרטי והמדוייק על החדשים שחלפו, יהי' חשבון צדק, ולא מרומה, ובמילא יהיו גם ההכנות והתכניות לשנה הבאה באופן אמיתי, ומתוך הצלחה.

ב. האמור לעיל ששייך בכל שנה, מודגש במיוחד בשנה זו — כמדובר כמ"פ שיש לכל שנה ענינים מיוחדים, נוסף על הענינים השייכים לכל שנה. וכפי שיודעת כל בעלת-הבית בענינים השייכים לבעלותה, שאע"פ שישנם ריבוי עבודות ותעסוקות שצריכים להיעשות בכל יום, יש בכל יום ענינים מיוחדים שצריך להבהיר וענינים שצריך לעשות. וכן הוא בנוגע לחשבון צדק שבסיום השנה, שנדרש בכל שנה, ובהוספה מיוחדת בשנה זו:

דובר כבר כמ"פ שהשנה החולפת היא שנת הקהל², היינו, שבזמן שביהמ"ק הי' קיים התחילה השנה בהתאספות לביהמ"ק של כל בני,

(2) סה"ש תש"ג ע' 177 ואילך.

(1) ראה טואו"ח רסתקפ"א.

האנשים והנשים והטף³, ואפילו קטנים ביותר⁴, שתכליתה⁵ לעוררם ברגשי אהבת ה' ויראת ה' ביתר חיות ואור, ועי"ז תהי' הנהגתם היום-יומית כרצון הקב"ה. ובמובן הרוחני — ישנה העבודה ד"הקהל" גם בזמננו.

ומזה מובן, שבעשיית החשבון והסך-הכל בסיום שנת הקהל צריכה להיות הוספה לגבי כל שנה — לבחון כיצד נעשתה הפעולה של הקהל: מה נעשה — לכל לראש — עם המשפחה האישית, וכן בנוגע לכל היהודים שנמצאים בסביבתו, שיש ביכלתו להגיע אליהם.

ובמובן פנימי יותר: מה עשה כל אחד בנוגע ל"הקהל" של כחותיו, מחשבותיו דיבוריו ומעשיו, שיהיו כולם חדורים באהבת ה' ויראת ה', בתורה ומצוותי' — כפי שהי' צריך להיעשות בפרט בשנה זו.

ועל זה ישנם ברכות מיוחדות עתה, בימי הרחמים (כנ"ל) — שהרי יש להקב"ה רחמים בלתי מוגבלים לכל אחד מישראל, באיזה מעמד ומצב שהוא, ומצד רחמיו הבלתי מוגבלים נותן גם ברכה והצלחה בלי גבול, שיוכלו לערוך את החשבון באופן טוב, ולקבל החלטות טובות וחזקות בנוגע לשנה הבאה.

ועי"ז זוכים לכתיבה וחתימה טובה לשנה טובה ומתוקה לעצמו ולכל אלו שמסביבו.

ג. כל הנ"ל נאמר בנוגע לכל אחד ואחת בחייהם הפרטיים. ונוסף לכך יש זכות והצלחה מיוחדים לאלו שהקב"ה זיכה אותם בכך שמתעסקים גם עם יהודים נוספים, ועושים זאת מתוך התמסרות וחמימות, ועוד יותר — עבור אלו שהסיוע שלהם ליהודים אחרים הוא בנוגע לחינוך הילדים בדרך הטובה של היהדות, להיות כפי שהקב"ה רוצה שיהיו, שאז ימלא גם הקב"ה את רצונם, ליתן את כל המצטרך להם, בבריאות ופרנסה ונחת מבנים ובני בנים, והצלחה בעבודתם.

לכל הנאספות כאן יש ברכה והצלחה מיוחדים מהקב"ה, לערוך את החשבון והסך-הכל מעבודתם בשנה החולפת, מתוך החלטה טובה וחזקה בנוגע לשנה הבאה — לחזק ולהרחיב יותר את העבודה הכי חשובה לסייע להרחבת כל המוסדות כמו ישיבות "תומכי תמימים" ומוסדות חינוך לבנות כמו "בית רבקה", שיוכלו להמשיך בעבודתם

(3) פרשתנו (וילך) לא, יב.

(4) ראה רמב"ן ואוה"ח שם, יג. חדא"ג

(5) פרשתנו (וילך) שם.

(6) ראה גם תו"מ חמ"ח ריש ע' 241.

מהרש"א חגיגה ג, א. אנציק' תלמודית ערך

וש"נ.

הקהל ס"ב (כרך י' ע' תמה). וש"נ.

במדה גדולה יותר, להעמיד להקב"ה ילדים — בנים ובנות — בריאים, לקראת השנה הבאה.

וכל זה יגדיל יותר את ברכתו של הקב"ה לכל העוסקים בזה — להגדיל את עבודתם מתוך בריאות טובה ומצב רוח טוב,

ולכתיבה וחתימה טובה לשנה טובה ומתוקה לכל אחד ולכולם יחד, ביחד עם בני ביתם ומשפחותיהם, שתהי' שנה טובה ומתוקה ומבורכת בכל המצטרך הן בגשמיות והן ברוחניות,

ועד שנזכה בקרוב ממש לגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, יבוא ויגאלנו ויוליכנו לארצנו הקדושה, בשמחה ובטוב לבב.

